

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Mohamad Zakaria*

nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 33. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas Nr.562/2006 ⁽¹⁾, ar kuru ieviests Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 13. panta 3. punkts paredz personas tiesības pārsūdzēt ne tikai ieceļošanas atteikumu, bet arī lēmuma, ar kuru atļauts ieceļot, pieņemšanas gaitā izdarītus procesuālus pārkāpumus?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai minētā tiesību norma, ņemot vērā Regulas Nr. 562/2006 preambulas 20. punktu un 6. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, nosaka dalībvalsts pienākumu nodrošināt pārsūdzības īstenošanu tiesā?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un uz otro jautājumu ir noliedzosa, vai regulas Nr. 562/2006 13. panta 3. punkts, ņemot vērā šīs regulas preambulas 20. punktu un 6. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, nosaka dalībvalsts pienākumu nodrošināt pārsūdzības īstenošanu iestādē, kura institucionāli un funkcionāli atbilst tādām pašām garantijām kā tiesa?

— piespriet Polijas Republikai saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt kavējuma naudu EUR 71 521,38 dienā, sākot no šajā lietā taisītā sprieduma pasludināšanas dienas, par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par Direktīvas 2008/50/EK transponēšanas pasākumiem;

— piespriet Polijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktā paredzēto pienākumu.

Direktīva 2008/50/EK ir galvenais Savienības līmeņa juridiskais instruments attiecībā uz gaisu piesārņojošām vielām, un līdz ar to tās mērķis ir vides un cilvēku veselības aizsardzība. Tajā ir cita starpā paredzēti novērtēšanas un mērījumu standarti, kā arī mērķi tādu piesārņojošo vielu daļiņu koncentrācijas gaisā samazināšanai, kurām gaisā ir viskaitīgākā ietekme uz cilvēka veselību. Tā dalībvalstīm uzliek pienākumu cieto daļiņu PM 2,5 ekspozīcijas koncentrāciju 2015. gadā ierobežot līdz 20 mikrogramiem/m³. Turklāt attiecībā uz PM 2,5 tajā ir noteikts mērķlielums 25 mikrogrami/m³, kas bija jāsasniedz līdz 2010. gadam. Turklāt tajā ir noteikts, ka dalībvalstīm līdz 2015. gadam attiecībā uz PM 2,5 ir jāsasniedz robežlielums 25 mikrogrami/m³ (1. posms), turpretim 2. posmā — robežlielums 20 mikrogrami/m³. Turklāt dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 2008/50/EK ir pienākums informēt sabiedrību par gaisa kvalitāti un citiem uz direktīvas pamata veiktiem pasākumiem (26. un nākamais pants).

⁽¹⁾ OV L 105, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 31. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-48/12)

(2012/C 80/19)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, S. Petrova un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā

Saskaņā ar Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktu Polijas Republikai bija pienākums līdz 2010. gada 11. jūnijam pieņemt valsts tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un nodrošināt to stāšanos spēkā.

Polijas Republika nav transponējusi visus vajadzīgos noteikumus Polijas tiesību sistēmā, ne arī nodrošinājusi to stāšanos spēkā. Vides aizsardzības ministrijai izstrādājot pamatnostādnes likumprojektam attiecībā uz grozījumiem likumā par vides aizsardzību un dažos citos likumos, Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktā paredzētais pienākums netika izpildīts.

Polijas iestādes ir informējušas Komisiju tikai par to, ka Direktīvas 2008/50/EK 6. panta 1. punkts un 23. pants esot daļēji transponēts ar 2009. gada 17. jūlija Likuma par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu un citu vielu emisiju kontroli, izveidojot sēra dioksīda (SO₂) un slāpekļa oksīda (NO) emisiju kontroles sistēmu, 13. un 15. pantu, kā arī par pienākumu izstrādāt projektu valsts ekspozīcijas samazināšanas plānam.

(¹) OV L 152, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-54/06 Kendrion/Komisija 2012. gada 1. februārī iesniedza Kendrion NV

(Lieta C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kendrion NV (pārstāvji — P. Glazener un T. Ottervanger, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu atbilstoši izvirzītajiem tiesību pamatiem;
- pilnībā vai daļēji atcelt lēmumu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- atcelt vai samazināt prasītājai piespriesto naudas sodu;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu atbilstoši Tiesas uzskatam;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē, kā arī tos, kas radušies Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Ar **pirmo pamatu** tiek izteikts pārmetums, ka Vispārējā tiesa esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu izpratni par Savienības tiesībām un savu spriedumu esot pretrunīgi pamatojusi, nolemdama, ka Komisija no tiesību viedokļa pietiekami ir izklāstījusi to, kādēļ tā *Kendrion* ir uzlikusi augstāku naudas sodu nekā *Fardem*.
- 2) **Otrajā pamatā** tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa, izvērtējuma jautājumam par to, vai Komisija varēja pieņemt, ka *Kendrion* ir solidāri atbildīga par tās kādreizējai meitas sabiedrībai *Fardem* uzlikto naudas sodu, esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu juridisku izpratni, kā arī pieļāvusi kļūdu konkrētā pierādījumu novērtējumā un tādējādi pieļāvusi arī procesuālu kļūdu. Savā spriedumā Vispārējā tiesa prettiesiski esot sadalījusi pierādīšanas pienākumu, acīmredzami neesot ņēmusi vērā faktus un redzami neatbilstoši novērtējusi pierādījumus. Turklāt tā nepietiekami esot pamatojusi savus secinājumus un nepilnīgi iedziļinājusies *Kendrion* paustajā.
- 3) Ar **trešo pamatu** *Kendrion* apšauba pārsūdzētā spriedumā atrodamos apsvērumus, kuros Vispārējā tiesa izskatīja *Kendrion* otro, ceturto un piekto prasījumu daļu un tos noraidīja. Vispārējai tiesai esot neatbilstoša sapratne par Savienības tiesībām, jo tā pieņēma, ka meitas sabiedrībai *Kendrion*, kura nav piedalījies pārkāpumā, var uzlikt atsevišķu naudas sodu, kas esot augstāks nekā naudas sods, kurš uzlikts *Fardem*, kura ir izdarījusi pārkāpumu. Vispārējā tiesa ir pārkāpusi arī vienlīdzīgas attieksmes principu un savu vērtējumu ir pamatojusi pretrunīgi un nepilnīgi.
- 4) **Ceturtajā pamatā** *Kendrion* apgalvo, ka Vispārējā tiesa *Kendrion* minēto saistībā ar to, ka tiesvedība Vispārējā tiesā ir bijusi pārmērīgi ilga, nepamatoti ir noraidījusi kā "bezjēdzīgu". Izskatās, kas tādējādi Vispārējā tiesa uzskata, ka tā nav tiesīga taisīt spriedumu par kļūdu tajā notiekošajā tiesvedībā. Pat ja Vispārējā tiesa pati nebūtu tiesīga samazināt naudas sodu savas pašas tiesvedības ilguma dēļ, katrā ziņā Tiesas pienākums ir taisīt spriedumu par šo tiesiskajai drošībai būtisko aspektu un no tā atvasināt vajadzīgās sekas.